

فِعْلَاتٍ

● الْدَّرْسُ الْأَوَّلُ: قِيمَةُ الْعِلْمِ، نُورُ الْكَلَامِ وَ كَنْزُ الْكُنُوزِ	٥
● الْدَّرْسُ الثَّانِي: جَوَاهِرُ الْكَلَامِ، كَنْزُ الْتَّصِيقَةِ، الْحِكْمَةُ التَّافِعَةُ وَ الْمَوَاعِظُ الْعَدِيدَةُ	١٦
● الْدَّرْسُ التَّالِثُ: حِواَرَ بَيْنَ وَلَدَيْنِ	٣١
● الْدَّرْسُ الْرَّابِعُ: فِي السَّوقِ	٣٧
● الْدَّرْسُ الْخَامِسُ: الْجَمَلَاتُ الْدَّهْبَيَّةُ	٤٣
● آزْمُونُ نِيمِ سَالِ اُول	٤٩
● الْدَّرْسُ السَّادِسُ: فِي الْحَدُودِ	٥١
● الْدَّرْسُ السَّابِعُ: الْأُشْرَقُ التَّاجِحَةُ	٥٧
● الْدَّرْسُ التَّابِعُ: زِيَّةُ الْبَاطِنِ	٦٢
● الْدَّرْسُ التَّاسِعُ: الْإِخْلَاصُ فِي الْعَمَلِ	٦٨
● الْدَّرْسُ الْعَاشِرُ: الْأَيَّامُ وَ الْفَصُولُ وَ الْأَلْوَانُ	٧٤
● آزْمُونُ نِيمِ سَالِ دُوم	٧٩
● پاسخ نامهٔ تشریحی	٨٢

الدَّرْسُ الْأُولُّ

قيمةُ الْعِلْمِ نُورُ الْكَلَامِ وَ كَنْزُ الْكُنُوزِ

السلامُ عَلَيْكُمْ؛ أَهلاً وَ سَهلاً بِكُمْ فِي الصَّفَّ السَّابِعِ، كَيْفَ حَالُكُمْ؟
سلام بِر شما؛ خوش آمدید به کلاس هفتم. حال شما چه طور است؟

خواندنی بپه‌ها سلام؛ هی دونید «سلام» یعنی چی؟ سلام یعنی صلح، سلام پیام دوستی و مهبت است. یعنی من با تو دوستم. در زمان باهیت (قبل از پیامبر) وقتی عرب‌های پیابان نشین به هم سلام می‌کردند یعنی نه تنها با هم دوست و هم پیمان می‌شدند که مال و بان و تاموس اون‌ها از طرف هر کدوی در امان بود و کسی به کسی دیگه فیانت یا باهاش پنگ نمی‌کرد.

هذا جبل جميل. هذه صورة جميلة.
این کوه زیبایی است. این تصویری زیباست.

المُعجمُ: واژگان

صداقة: ووستی	حديقة: باغ	آفة: آفت، آسیب
الصف: کلاس	حسن: خوبی	آفةُ الْعِلْمِ النَّسِيَانُ: آفت دانش فراموشی است.
الصحة: تندرسنی	حسبي: چوبی	الأمان: امنیت
الصغر: کودکی	هذانُ الْكَرْسِيَانُ حَسَبِيَانُ: این دو صندلی	نِعْمَتُنِ مَجْهُوتَانِ الصَّحَّةُ وَ الْأَمَانُ: دو نعمت ناشناخته‌اند: تندرسنی و امنیت
الطالبة: دانش آموز	چوبی هستند.	أَوْسَطُ: میانه‌ترین
هذا الطالبة ناجحة: این دانش آموز، موفق است.	أَحْيَاء: زندگان	خَيْرُ الْأَمْرُ أَوْسَطُهَا: بهترین کارها میانه‌ترین
عداوة: دشمنی	الذَّهَر: روزگار	آن‌هاست.
عبرة: پند	ذَهَب: طلا، زر	بِلَا عَمَلٍ: بی‌عمل
فائز: برنده، رستگار	أَدَبُ الْمَرءِ خَيْرٌ مِنْ ذَهَبِهِ: ادب انسان بهتر	الْبَيْتُ: دختر
هؤلاء الألعاب فائزون: این بازیکنان برنده‌اند.	از طلای اوست.	ثَمَر: میوه
فخر: افتخار	رضا: خوشنویدی	الْجَبَلُ: کوه
فريضة: واجب	سبعين: هفتاد	الْحَجَرُ: سنگ
فالح: کشاورز	سَنَة: سال	

ناجح: موفق	اللّوحة: تابلو	القصص: قصصها / داستانها
التّسيّان: فراموشی	مُجالسة: همنشینی	«في كُتب الِقصص عَبر»: در کتاب‌های داستان
نَّظرَةٌ نَّگاهی / يك نگاه	«مُجالسةُ العَلَمَاء عِبادَة»: همنشینی با دانشمندان	پندهای است.
«نَظْرَةٌ إِلَى الدَّرْسِ الْأَوَّلِ»: درس اول در	عبادت است.	قيمة: ارزش، بها
يك نگاه	مجاهدون: رزمدگان / مجاهدان	كَالشَّجَرِ: مثل درخت
التَّنظيف: پاکیزه	مِفتاح: كليد	كَنْز: گنج
نافذة: پنجره	مَجهول: ناشناخته	كَبِير: بزرگ
واقف: ايستاده	المرأة: زن	كُرسِيَان: دو صندلی
الوالدين: پدر و مادر	المَسْرور: خوشحال	اللَّاعِب: بازیکن
الوردة: گل	مَوْت: مرگ	لِهَذَا: این دارد / دارد
		«لهذا الصَّفَّ نافذتانِ جميلاتٍ»: این کلاس
		دو پنجره زیبا دارد.

المترادف: كلمات هم معنی

الطَّالِب = التَّلَمِيد (دانشآموز)	عَجِيب = غریب (شگفت)	حُسْن = خیر (خوبی)
الْمَسْرُور = الضَّيَاء (روشنایی)	مُرْتَفِعَة = باسقة (بلند)	فَرِيقَة = تکلیف (واجب)
مُجاَلسَة = مُصَاحَّة (همنشینی)	الْوَلَد = الْإِبْن (پسر)	نَاجِح = فائز (پیروز)

المتضاد: كلمات مخالف

لَك ≠ عليك (به سود تو ≠ به ضرر تو)	الصالح ≠ الفاسد (نيکوکار ≠ بدکار)	جميل ≠ كريه (زشت ≠ زیبا)
خير ≠ شر (خوبی ≠ بدی)	مؤْت ≠ حياة (مرگ ≠ زندگی)	العالِم ≠ الجاھل (دانان ≠ نادان)
مسرور ≠ محزون (خوشحال ≠ ناراحت)	جَالِس ≠ واقف (نشسته ≠ ايستاده)	النَّاجِح ≠ الْكَسْل (موفق ≠ تنبیل)
عَدَاوَة ≠ صَدَاقَة (دشمنی ≠ دوستی)	المُؤْمِن ≠ الكافِر (بایمان ≠ بی ایمان)	كَبِير ≠ صغیر (بزرگ ≠ کوچک)
فائز ≠ راسب (موفق ≠ مردود)	مَجْهُول ≠ مَعْلُوم (ناشناخته ≠ شناخته شده)	مُرْتَفِع ≠ قصیر (بلند ≠ کوتاه)
	الصَّحَّة ≠ المَرْض (سلامتی ≠ بیماری)	الثُّور ≠ الظُّلْمَة (روشنایی ≠ تاریکی)

الجمع: جمع های سالم و مكسّر

صلحاء ← صالح (نيکوکار)	أنوار ← نور (روشنایی)	سنوات ← سنة (سال)	بنات ← بنت (دختر)
أحياء ← حَيَّة (زنده)	عَبْر ← عبرة (پند)	مَكَابِر ← مَكْتُبَة (كتابخانه)	جبال ← جَبَل (کوه)
أحجار ← حَجَر (سنگ)	كُنوز ← كنْز (گنج)	أطْبَاء ← طَبِيب (پزشک)	علماء ← عَالَم (دانان)
حدائق ← حَدِيقَة (باغ)	أَمْر ← أمر (کار، امر)	رِجَال ← رَجُل (مرد)	أشجار ← شَجَرَة (درخت)
مفatisح ← مَفَاتِح (کلید)	أَحْشَاب ← حَشَب (چوب)	نَاجِحُون ← نَاجِح (موفق)	طلاب ← طَالِب (دانشآموز)
گراسی ← گُرَاسِي (صندلی)	آراء ← رأي (نظر)	تَمَارِين ← تَمَرِين (تمرین)	فرائض ← فَرِيقَة (واجب)
کبار ← كبير (بزرگ)	أَيَام ← يوم (روز)	مَدَارِس ← مَدْرَسَة (مدرسه)	أولاد ← وَلَد (فرزند)

درس نامه

پیش‌نیاز

در دنیای کلمات برعی از اسم‌ها برای «اشاره» به سوی یک چیز و یا یک انسان است. در زبان فارسی برای اشاره به کسی یا چیزی از کلمات «این» و «آن» / «این‌ها» و «آن‌ها» استفاده می‌کنیم. فقط یک تفاوت کوچک با عربی دارد و آن هم: مؤنث و مذکور است.

منظور از اسم مؤنث، جنس ماده یا زن بودن است و منظور از اسم مذکور جنس نر یا مرد بودن است.

حالا یه سؤال چه ربطی این موضوع به اسم اشاره داره؟! اسم اشاره هم همین‌طوره، یعنی اگه بخواهیم به یه دانش‌آموز پسر اشاره کنیم می‌گیم ← هذا التلميذ (این دانش‌آموز) و اگر بخواهیم به یه دانش‌آموز دختر اشاره کنیم می‌گیم ← هذه التلميذة (این دانش‌آموز).

نتیجه برای اشاره به اسم مؤنث از «هذه» استفاده می‌کنیم و برای اشاره به اسم مذکور از «هذا».

خواندنی در بعضی از زبان‌های دنیا برای هر اسمی یک مؤنث و مذکور دارند (مثل زبان آلمانی) در عربی هم همین‌طوره!! اگر شما بفواهید بگویید: «دانش‌آموز» بستگی داره به این‌که آن دانش‌آموز «پسر» باشه یا «فترا». التلميذ (دانش‌آموز پسر)، التلميذة (دانش‌آموز فترا).

مثال «هذه صورة جميلة و هذا جبل جميل»: این تصویر زیبایی است و این کوه زیبایی است.

خواندنی بالبه بدونید که در زبان عربی هر اسمی که «ة» داشته باشد ← مؤنثه و هر اسمی که «ة» نداشته باشد ← مذکره.

● هذا صَفَّ (این کلاس است). ● هذا مَعْلَمٌ ← هذه معلمَة.

پس «ة» کی از علامت‌های اسم مؤنثه که اگر به اسمی هم که او نو نداره اضافش کنیم، اون هم مؤنثه هی شه.

مثال حالا که با دو اسم اشاره «هذه» و «هذا» (هر دو اشاره به نزدیک‌اند) آشنا شدیم، شما با توجه به تصاویر و شکل‌های زیر از اسم اشاره مناسب استفاده کنید.

غابة.

عصب.

طبيبة.

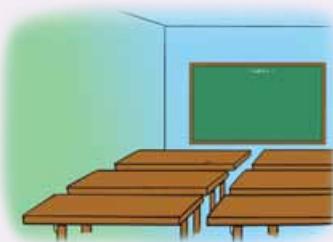
طبيب.

گفتیم که «هذه» و «هذا» اسم اشاره به نزدیک‌اند، پس اسم اشاره به دور چه کلماتی هستند؟!

البته یادگیری اون‌ها هم سخت نیست:

«ذلك» ← آن ← برای مذکور؛ ذلك رجُل (آن مردی است).

مثال حالا که با چهارت‌تا اسم اشاره آشنا شدیم با کمک تصاویر زیر، اسم‌های اشاره مؤنث و مذکور را در جای خالی، مثل مثال قرار دهید.

الصَّفَّ كبير.

هذه تفاحة لذيدة.

هذا جبل مُرتفع.

ذلك جبل مُرتفع.

المدرسةُ وسِيْعَةٌ.

طَفْلٌ نَظِيفٌ.

الْطَّالِبَةُ نَاجِحةٌ.

المدرسةُ وسِيْعَةٌ.

طَفْلٌ نَظِيفٌ.

الْطَّالِبَةُ نَاجِحةٌ.

خواندنی وقتی داریم ترجمه‌هی کنیم اگر بعد از اسم اشاره، اسم «ال» دار باید، آن اسم «ال» دار بدون «ی» ترجمه‌هی شه و اگر بدون «ال» باشد، اون اسم همراه «ی» هی آید، هتنه شبره عبیبه این درفت، عبیب است.

مثال اگر بخواهیم مطمئن بشویم که با معناهای دو اسم اشاره نزدیک و دور آشنا شده‌ایم، باید بتوانیم جملات زیر را ترجمه کنیم:

١ هذِهِ الْبَنْتُ، فِي هَذِهِ الْمَدْرَسَةِ.

٢ هذِهِ الْطَّالِبَةُ النَّاجِحَةُ، فِي الصَّفَّ الْأَوَّلِ.

٣ ذَلِكَ الْطَّالِبِ النَّاجِحِ، فِي الصَّفَّ الْأَوَّلِ.

٤ این دختر، در آن مدرسه است.

٥ این دانشآموز موفق، در کلاس اول است.

١ هذِهِ الْوَلَدُ، فِي هَذِهِ الْمَدْرَسَةِ.

٢ این پسر، در این مدرسه است.

٣ آن دانشآموز موفق، در کلاس اول است.

مثال وقتی شما می‌توانید جملات بالا را ترجمه کنید، پس می‌توانید با کمک تصاویر اسم‌های زیر را در جای خالی قرار دهید.

شجرة - جبل - ولد - بنت

١ هَذَا ٢ ذَلِكَ ٣ تِلْكَ ٤ هَذِهِ

١ هَذَا جَبَلٌ ٢ ذَلِكَ وَلَدٌ ٣ ذَلِكَ وَلَدٌ ٤ هَذِهِ بَنْتٌ

١ هَذِهِ ٢ تِلْكَ ٣ تِلْكَ شَجَرَةٌ ٤ هَذِهِ بَنْتٌ

١ هَذِهِ بَنْتٌ

مثال برای هر جای خالی، یک کلمه مناسب انتخاب کنید.

في

بلا

١ تِلْكَ الشَّجَرَةُ ثَمَرٍ.

جبل

ناجح

٢ الْعَالَمُ الْمُؤْمِنُ كَ الرَّحْمَةُ وَ النُّورُ.

ثمر

طلب

٣ هَذِهِ الشَّجَرَةُ الْكَبِيرَةُ، لَذِيدٌ.

رجيل

بنـت

٤ حَمِيدٌ إِسْمُ وَلَدٍ وَ حَمِيدَةٌ إِسْمُ

١ بـنـت (دختر)

٢ نـمر (ميـوه)

٣ جـبل (كـوه)

٤ بلا (بدون)

یکی دیگر از تفاوت‌های کلمات عربی با فارسی این است که در فارسی اسم بیشتر از یک نفر را جمع می‌بندیم. مثلاً به دو دانشآموز می‌گوییم «شما» یا «آن‌ها». به بیشتر از دو دانشآموز هم باز می‌گوییم «شما» یا «آن‌ها».

در عربی بعد از اسم مفرد، اسم مشتی (۲نفر) را دارند و بیشتر از ۲ نفر را جمع می‌گویند.

پس آقا اباوه، یعنی اسم‌های اشاره هم مشتی دارند؟

البته اسم‌های اشاره هم مانند اسم‌های دیگر مشتی دارند:

خواندنی هالکه با نشانه‌های اسم مشتی آشنا شدید دقّت کنید که بعضی از اسم‌ها مفردند ولی شُكل و ساختار کلمه طوری است که شبیه اسم مشتی هستند. پس نباید آن‌ها

را با اسم مشتی اشتباه بگیریم؛ طیران (پرواز)، عطشان (تشنه)، سلامان

با توجه به مثال‌های بالا بهتر است که علامت‌ها و نشانه‌های اسم مشتی را در عربی بهتر بشناسیم. بنابراین به نمودار زیر دقّت کنید:

خواندنی یادمون باشه که اگر اسم، مذکّر باشه با «ان» و «بنِ» هی آید و اگر مُؤنث باشه با «تان» و «تینِ» هی آید

الكتاب مُثني الْكِتَابُ الْكِتَابَ الْكِتَابِ الْكِتَابِينِ الْكِتَابَيْنِ الْكِتَابِيْنِ

هذان المعلمات مُؤدّبان هَذَا الْمُؤَدِّبَانُ الْمُؤَدِّبَانِ الْمُؤَدِّبَاتُ الْمُؤَدِّبَاتِ

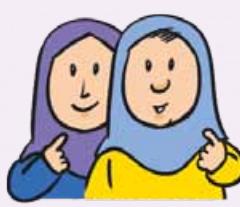
مثال با توجه به آشنایی شما با اسم‌های اشاره به صورت مشتی جملات زیر را با کمک تصاویر کامل کنید.

ورَدَتَانِ.

ولَدَانِ.

بَنْتَانِ.

كُرسِيَّاتِ.

هَذَا الْحَسَبَيْنِ حَسَبَيْنِ. هَذَا الْجَمِيلَيْنِ جَمِيلَيْنِ.

یکی دیگر از مشخصات کلمات عربی حرکت آخر آن‌ها است که با تغییر نقش کلمات حرف آخر آن‌ها نیز تغییر می‌کند:

این علامت‌ها عبارت‌اند از: ـ فتحه، ـ كسره، ـ ضمه، ـ سكون و ـ تنوين.

رأيَتُ التَّلَمِيذَ فِي الْمَدْرَسَةِ: دَانِشْ آمُوز را در مدرسه دیدم.
مفعول

ذَهَبَتِ التَّلَمِيذُ إِلَى الْمَدْرَسَةِ: دَانِشْ آمُوز به مدرسه رفت.
نهاد

سَلَّمَتْ عَلَى التَّلَمِيذِ: به دانش آموز سلام کردم.
متهم

نکته دقّت کنیم که حرکات آخر کلمات و تغییر آن‌ها فعلًا از قواعد درس‌های ما نیست و سال‌های بعد با آن‌ها آشنا خواهیم شد. اما یادمان

باشد که «ن» در اسم مشتی همیشه كسره ـ می‌گیرد، چه اسم اشاره باشد چه نباشد: هَاتَانُ التَّلَمِيذَاتِ.

مثال با کمک تصاویر اسم‌های مفرد زیر را به مشتّی تبدیل کنید و در جای خالی قرار دهید.

المسجد – الطالبة – النافذة – الرجل

۱ هَذَا كَبِيرًا.

۲ هَذَا مُجْدَانٌ.

۳ هَذَا كَبِيرَاتٍ.

۴ هَذَا نَاجِحَةً.

۱ هَاتَانِ جَمِيلَاتٍ.

۲ هَاتَانِ نَاجِحَتَانٍ.

۳ هَاتَانِ مَسْجِدَانٍ.

۴ هَاتَانِ الْطَّالِبَاتِ.

۱ هَاتَانِ جَمِيلَاتٍ.

۲ هَاتَانِ النَّافِذَاتِ.

۱ لَهْذَا الصَّفَّ نَافِذَاتٍ جَمِيلَاتٍ: این کلاس دو پنجره زیبا دارد.

۲ هَذِهِ الْمَدْرَسَةُ كَبِيرَةً: این مدرسه بزرگ است.

مثال برای جای خالی کلمه مناسب را انتخاب کنید.

المرأتان	المرأة
جميلاتٍ	جميلاتٍ
الطالبات	الطالبة
المسجدان	المدرسة
هذه	هذا

۱ هَاتَانِ مَسْرُورَاتٍ.

۲ لِهَذَا الصَّفَّ نَافِذَاتٍ

۳ ذَلِكَ نَظِيفٌ.

۴ هَذِهِ كَبِيرَةً.

۵ النَّافِذَةُ خَشِيبَةً.

۱ هَاتَانِ مَسْرُورَاتٍ: این دو زن خوشحال‌اند.

۲ ذَلِكَ نَظِيفٌ: آن دانش‌آموز پاکیزه است.

۳ هَذِهِ خَشِيبَةً.

خواندنی شاید این سوال برآتون پیش بیاید که هرا از «ین» و «تین» در مثال‌ها استفاده کنندیم؟!

قواعد این دو نشانه رو و آن نمی‌تونم بگم چون یه مقدار زوده و سال‌های بعد فواهید فوند. ولی قلاصش اینه که بستگی به نقش اون در بمله داره. مثل پایی که مفعول باشه یا بعد از «ل» بیاد؛ **الْوَلَادُ الصَّالِحُ فَمَرْ لِلْوَالِدِينِ**.

تاکنون با اسم‌های مفرد و مشتّی آشنا شدیم و آخرین موضوعی که باید در این درس یاد بگیریم اسم‌های جمع و اسم‌های اشاره برای جمع است.

خواندنی تا اینجا دیدیم که برای اسم‌های اشاره هم، مؤنث و مذكر بود. **هذا** مذكر، **هته** مذكر، **هؤلاء** مؤنث. اما باید دقیق کنیم که اسم اشاره برای جمع، مؤنث و مذكر ندارد. **هؤلاء بنات** (اینان دختران‌اند). **هؤلاء أولاد** (اینان پسران‌اند).

اگر اجازه هی‌دهید از فارسی شروع کنیم تا به عربی برسیم.

دوستای عزیزم اگر ما در فارسی بفوایم به پند نفر اشاره کنیم از په کلامی استفاده هی کنیم؟! آله نزدیک باشد هی گیم **هؤلاء** آنها و آگر دور باشد هی گیم **أولئَكَ** آنان آنها. در زبان عربی هم همین طوره؟!

یعنی اگر ما بفوایم به پند نفر که نزدیک‌مون هستند اشاره کنیم هی گیم **أولئَكَ** آنان و اگر از ما دور باشد هی گیم **أولئَكَ** آنان.

● **أولئَكَ طَلَابَاتُ** (اینان دانش‌آموزان).

مثال ● **هؤلاء طَلَابَاتُ** (اینان دانش‌آموزان) (دفتر‌اند).

● **أولئَكَ طَالِبَاتُ** (اینان دانش‌آموزان) (دفتر‌اند).

● **هؤلاء طَالِبَاتُ** (اینان دانش‌آموزان) (دفتر‌اند).

خواندنی بالبه بدونید که اگر بعد از اسم اشاره جمع، اسمی «ال» دار بیاید، اسم اشاره رو به صورت مفرد ترجمه هی کنیم و اگر بعد از اسم اشاره جمع، اسمی بدون «ال» بپاید هی توان هر دو را جمع ترجمه کرد و هم هی توان اشاره رو جمع وی ایم بعد از اسم اشاره رو مفرد ترجمه کرد؛

● **هؤلاء المُبَاهِدُونَ** صابریون؛ این مجاہدان شکیبا هستند.

● **هؤلاء مُبَاهِدُونَ** صابریون؛ این ها مجاہدان شکیبا هستند - این ها مجاہد شکیبا هستند.

خُب حلا به آخرین موضوع درس رسیدیم؛ اسمهای جمع. اگر بخواهیم یک اسم مذکر را به صورت جمع بنویسیم هم میتوانیم به آخر آن اسم «ون» اضافه کنیم و هم «ین».

المعلم بمع المعلمون / المعلمین

و اگر بخواهیم یک اسم مؤنث را به صورت جمع بیاوریم، اگر «ة» یعنی علامت مؤنث داشت آن را حذف میکنیم و به جای آن «ات» به آخر کلمه اضافه میکنیم:

الْتَّلَمِيذَةُ بِمَعِ الْمَعْلَمَاتِ الْمَعْلَمَةُ بِمَعِ الْتَّلَمِيذَاتِ

یک نوع جمع دیگر داریم که مفرد کلمه تغییر میکند و شکل ساختن آن قاعدة خاصی ندارد و فقط باید شکل و وزن آن را شنیده باشیم که به این جمع، جمع مکسر گویند:

كَتَابٌ بِمَعِ كُتُبٍ تَلَمِيذٌ بِمَعِ تَلَمِيذَاتٍ

جمع بندی مطالب به صورت نمودار

خواندنی ملک مؤنث یا منکر بودن جمع های مکسر مفرد آنها است و اگر فوایدیم بگوییم که یک جمع مکسر منکره یا مؤنث، اول باید مفرد اون رو پیدا کنیم؛

غير مؤنث است < عزِيزَةً (مفرد) مفتاح < مفتاح (منکر)

خواندنی هر کلت آفر اسمهای مثنی همیشه کسره است. < هافظان / هافظات

و هر کلت آفر اسمهای جمع منکر سالم همیشه فتهه دارد. هافظون / هافظات و باید درست کنیم که اسمهای مثنی و پمع منکر سالم هیچ وقت تنوین نمیگیرند.

مثال با توجه به تصاویر و اسمهای زیر در جای خالی کلمه مناسب را قرار دهید.

هذه - تلميذتان - رجل - تلميذ - لاعبون - أوليـكـ - ذلك - لاعبات

٢ هاتان

٣ إمرأة

٤ طبيبات

١ هؤلاء

هذا ٨هاتان تلميذاتن ٤هذا رجّل ٨هؤلاء ٧هذه إمرأة ٣هؤلاء لاعبات ٧أولئك ٦أولئك طبيبات ٢أولئك لاعبون ٦مجاهد ٥هؤلاء تلاميذ ١ذلك مجاهد ٥**مثال** برای جای خالی کلمه مناسب را انتخاب کنید.مسرورة ١واقفات ٢المجاهد ٣اللاعبات ٤لاعبات ٥مسوروون ١واقف ٢المجاهدون ٣اللاعبات ٤لاعبون ٥سعيد و حميد و هاشم ١زهراء و زينب و فاطمة ٢أولئك صابرون ٣هؤلاء فائزات ٤أولئك الأولاد ممتازون ٥

پاسخ ١ مسوروون

واقفات ٢**مثال** جملات زیر را ترجمه کنید سپس انواع جمع ها (سالم و مكسر) و نیز اسم های «مثنی» را معلوم کنید.

١ الأَوْلَاد يَحْتَرِمُونَ الْوَالِدَيْنِ فِي الْبَيْتِ.

٢ في كثب القصص عبر للأطفال والكبار.

٣ أولئك الرجال جالسون عند العالمين.

پاسخ ١ فرزندان به پدر و مادر در خانه احترام می‌گذارند. (الأولاد: جمع مكسر)، (الوالدين: مثنى)

٢ در کتاب های داستان پندهایی است برای کودکان و بزرگان. (كثب: جمع مكسر)، (القصص: جمع مكسر)، (عبر: جمع مكسر)، (الأطفال:

جمع مكسر)، (الكبار: جمع مكسر)

٣ آن مردان نزد دو دانشمند نشسته‌اند. (الرجال: جمع مكسر)، (جالسون: جمع مذكر سالم)، (العالمين: مثنى مذكر)

٤ این دانش‌آموزان در مسابقات جهانی پیروز هستند. (الطلابات و ناجحات و المسابقات: جمع مؤنث سالم)

ارزش دانش

قيمة العلم

ارزش دانش

العلم،	نصف	السؤال،	حسنٌ	٢
دانش [است].	نصف	پرسش	خوبی	

پرسش خوب، نصف دانش است.

العالم،	بلا	عملٍ،	كالشجرِ	١
دانشمند	بدون	عمل،	مانند درخت	

عالیم بی عمل مانند درخت بدون میوه است.

فريضة.	العلم،	طلبٌ	٣
واجب [است].	دانش	خواستن	

در پی دانش بودن واجب است.

العلماء،	عبادةً.	العلماء،	مجالسةً	٣
دانشمندان	عبادت [است].	دانشمندان	همنشيني	

همنشيني با دانشمندان عبادت است.

المدرسة.	هذِهِ	فِي	الْوَلْدُ،	هَذَا	عۚ
مدرسة [است].	اين	در	پسر	این	

این پسر در این مدرسه است.

آفَةٌ	الْعِلْمِ	دانش	النَّسِيَانُ.	فِرَامُوشِيٌّ [است].	عۚ
آسیب					

بلای دانش، فراموشی است.

الْأَوَّلُ.	الصَّفُّ	فِي	الْتَّالِبُ	النَّاجِحُ،	ذَلِكَ	عۚ
[است].	در	در	دانش آموز	مُوقَّعٌ	آن	

آن دانش آموز موفق، در کلاس اول است.

الْأَوَّلُ.	البَنْتُ،	فِي	الْمَدْرَسَةِ.	تِلْكَ	هذِهِ	عۚ
[است].	در	در	مدرسۀ آن	آن	این	

این دختر در آن مدرسۀ است.

الْأَوَّلُ.	الصَّفُّ	فِي	الْكَبِيرَةِ،	الشَّجَرَةِ	هَذِهِ	عۚ
[است].	در	در	دانش آموز	مُوقَّعٌ	آن	

میوه این درخت بزرگ، خوشمزه است.

الْأَوَّلُ.	الصَّفُّ	فِي	الْكَلَاسِ	دانش آموز	هَذِهِ	عۚ
[است].	در	در	کلاس اول	آن		

این دانش آموز موفق در کلاس اول است.

الْوَلَوْرُ.	وَالْرَّحْمَةُ	كَجْبِيلٍ	الْمُؤْمِنُ	الْعَالِمُ	عۚ
[است].	وَنُورٌ	وَمَهْرَبَانِي	مَانِنْدَ كَوَه	دَانِشْمَند	

عالیم با ایمان، همچون کوه مهربانی و نور است.

سَعِيدٌ	إِسْمٌ	وَلَدٌ	وَسَعِيدَةٌ	إِسْمٌ	سَعِيدٌ	عۚ
سعید	نام	پسر	و سعیده	نام	دختر	[است].

سعید نام پسر و سعیده نام دختر است.

فَرِيقَةٌ.	الْعِلْمِ	طَلَبٌ	عۚ
[است].	دانش	خواستن	

علم جویی واجب است.

بِلا	الشَّجَرَةِ	تِلْكَ	عۚ
بدون	درخت	آن	

آن درخت بدون میوه است.

نور / روشنایی سخن

ثُورُ الْكَلَام

نور/روشنایی سخن

الْوَالَدَيْنِ.	رَضَا	فِي	اللَّهِ	رَضَا	عۚ
[است].	در	در	خدا	خشنوودی	

خشنوودی خدا در خشنودی پدر و مادر است.

وَالْأَمَانُ.	الصَّحَّةُ	مَجْهُولَتَانِ؛	نَعْمَتٌ	عۚ
امنیت.	و	ناشناخته [اند]؛ تندرسنی	دو نعمت	

دو نعمت ناشناخته‌اند؛ تندرسنی و امنیت.

الَّدَهْرُ	يَوْمًا؛	يَوْمٌ	لَكَ	وَ	عۚ
[است].	روزگار	دو روز	روزی برای تو	روزی بر ضد تو	

روزگار دو روز است؛ روزی به نفع تو است و روزی به ضرر تو.

أَدَبٌ	خَيْرٌ	الصَّحَّةُ	وَ	نَعْمَتٌ	عۚ
ادب	بهتر	از طلای او	دو نعمت	ناشناخته‌اند؛ تندرسنی	

ادب انسان بهتر از طلا او مال او است.

جَمِيلَتَانِ.	الصَّفَّ	لِهَذِهِ	الْوَالَدَ	عۚ
[است].	دو پنجره	کلاس	نیکوکار	

این کلاس دو پنجره زیبا دارد.

فَخْرٌ	الصَّالِحُ	الْوَالَدُ	عۚ
افخاری	برای پدر و مادر	فرزنده	نیکوکار

فرزنده نیکوکار افخاری برای پدر و مادر است.

كَبِيرَانِ.	الصَّفَّاَنِ	هَذَانِ	عۚ
[است].	دو کلاس	این	

این دو کلاس، بزرگ هستند.

قِيمَةٌ	الْإِيمَانِ	الْإِيمَانِ	عۚ
ارزش	به دانش و	انسان	به دانش و ایمان

ارزش انسان به دانش و ایمان است.

هَاتَانِ	الشَّجَرَتَانِ،	الشَّجَرَتَانِ،	عۚ
این	بدون	بدون	این دو درخت، بدون میوه‌اند.

کنُز الْكَنُوز

گنج گنج ها

گنج گنج ها

٢ عداوة العاقل خير من صدقة الجاهل.
دشمنی خردمند بهتر از دوستی نادان [است].
دشمنی خردمند بهتر از دوستی نادان است.

٣ أَوْسِطُهَا. الْأُمُورُ حَيْرٌ كَارِهٌ مِّنْ بَهْرَى مِنْ مِيَانَهٖ تَرِينَ آنَّهَا [أَسْتَ].
بهترین کارها میانه ترین آن ها [است].
بهترین کارها میانه ترین آن هاست.

٤ هُلَاءُ الْلَّاعِبُونَ، فَائِزُونَ فِي إِيَّاهَا بازِيَكَانَ بَرَنَدَهَا در دو مسابقه [هستند].
این بازیکنان، در دو مسابقه برنده اند.

٥ الْجَهْلُ مَؤْتُ زَنْدَگَانَ نَادَانِيَّةٍ، مَرْغَ زَنْدَگَانَ نَادَانِيَّةٍ، مَرْغَ زَنْدَگَانَ [أَسْتَ].
ایرانی [است].
ایرانی [است].
این تصویر بازیکنان ایرانی است.

٦ تَفْكِرٌ سَاعَةٌ خَيْرٌ مِّنْ عِبَادَةٍ سَبْعِينَ سَنَةً.
اندیشه کردن ساعتی بهتر از عبادت هفتاد سال [است].
یک ساعت اندیشیدن بهتر از هفتاد سال عبادت است.

٧ الْعِلْمُ فِي الصَّغَرِ كَالنَّقْشِ فِي الْحَجَرِ دَانِشَ در كَوْدَكِي مَثْلَ نقَشَ در سنَّگِ [أَسْتَ].
دانش در کودکی مثل نقش در روی سنگ است.

٨ الْجَهْلُ مَؤْتُ زَنْدَگَانَ نَادَانِيَّةٍ، مَرْغَ زَنْدَگَانَ نَادَانِيَّةٍ، مَرْغَ زَنْدَگَانَ [أَسْتَ].
نادانی، مرگ زندگان است.

٩ الْأَوْلَادُ لَاعِبُونَ مَمْتَازُونَ بازِيَكَانَ مَمْتَازَهَا [هستند].
آنان فرزندان (پسران) آنان پسران بازیکنان ممتازی هستند.

پرسش های درس اول

۱ کلمه های متراوف و متضاد را مشخص کنید. (= و ≠)

١ عاقل جاهل

٢ فَرِيقَةٌ تَكْلِيفٌ

٣ الْفَرَحُ الْمَسْرُورُ

٤ الْأَوْلَادُ الْأَوْلَادُ

٥ الْأَنْظَرُ الْأَنْظَرُ

٦ الْمَرْغَ الْمَرْغَ

٧ الْأَخْشَابُ الْأَخْشَابُ

٨ الْأَيَّامُ الْأَيَّامُ

٩ الْأَحْجَارُ الْأَحْجَارُ

١٠ الْأُمُورُ الْأُمُورُ

١١ عَبَرٌ عَبَرٌ

۲ مفرد کلمات زیر را بنویسید.

١ بَنَاتٌ بَنَاتٌ

٢ أَحْيَاءٌ أَحْيَاءٌ

٣ كَنُوزٌ كَنُوزٌ

٤ أَخْشَابٌ أَخْشَابٌ

۳ کلماتی را که زیرشان خط کشیده شده ترجمه کنید.

١ هَذِهِ الْصَّفَاتُ كَبِيرَانِ.

٣ هُلَاءُ الْلَّاعِبُونَ، فَائِزُونَ.

٥ طَلَبُ الْعِلْمِ، فَرِيقَةٌ.

٧ لِهَذَا الصَّفَّ، نَافِذَاتٌ.

۴ برای جای خالی کلمه مناسب را انتخاب کنید.

١ ناجحونَ في الحياة.

٢ الْعَلَمَاءُ كَالْجَبَلِ.

١ الصَّادِقُونَ الصَّادِقَانَ

٢ هُلَاءُ هَذَا

☐ الفلاح	☐ الفلاحان	هذان في المزرعة.
☐ هذِه	☐ ذلِك	المُؤمِنَةُ فِي التَّسْجِيدِ.
☐ مَسْرُورَاتٌ	☐ مَسْرُورُونَ	زَيْنَبُ وَ كَبِيرٍ وَ فَاطِمَةُ
☐ أُولَئِكَ	☐ هَذَا	مَجِيدٌ وَ حَمِيدٌ وَ مُحْسِنٌ.
☐ ولَدٌ	☐ بَنْتٌ	هَذِهُ مُحَجَّبَةٌ.
☐ طَالِبَانِ	☐ طَالِبَاتِ	مُؤَدِّبَانِ.
☐ فَائِزَاتِ	☐ فَائِزَانِ	هَاتَانِ الْبَيْتَانِ فِي الْمُسَابِقَةِ.
☐ طَالِبَاتُ	☐ طَالِبَةٌ	نَحْنُ الْمَدْرَسَةِ.

٥) از اسم‌های زیر «مشتی» و «جمع سالم» بسازید.

اسم	مشتی	جمع سالم	اسم	مشتی	جمع سالم
عالِمٌ	٢	الْمُسَابِقَةُ	١
مَجَاهِدٌ	٤	صَابِرَةٌ	٣
مُرْتَفَعٌ	٦	الصَّالِحةُ	٥
طَالِبٌ	٨	مَجْهُولَةٌ	٧

٦) برای جای خالی کلمه مناسب را انتخاب کنید.

جَالِسُون – طَلَاب – فَائِزَات – عَبَر – مُمْتَازُون – لاعِبَات – وَاقِفُون – رَجَال – طَبِيبَات

جمع مذكر سالم	جمع مؤنث سالم	جمع مذكر سالم
.....
.....
.....

پاسخ‌نامه شریحی

پاسخ پرسش‌های درس اول

پاسخ ۱

۱	الصادقون	۱	حسن = خیر
۲	هؤلاء	۲	عاقل ≠ جاهل
۳	هذه	۳	فريضة = تكليف
۴	أولئك	۴	جليس = واقف
۵	مسرورات	۵	الصحة ≠ المرض
۶	طالبان	۶	السرور = الفرح
۷	بِنْتٍ	۷	عداوة ≠ صدقة
۸	فائزات	۸	الرأي = النّظر
۹	طالبات	۹	

پاسخ ۲

۱	يَوْمٌ	۱	عاقل ≠ جاهل
۲	حَجَرٌ	۲	فريضة = تكليف
۳	أَمْرٌ	۳	السرور = الفرح
۴	عِبْرَةٌ	۴	الرأي = النّظر
۵		۵	
۶		۶	
۷		۷	

پاسخ ۳

۱	الصَّفَّانِ: دو کلاس	۱	عاقل ≠ جاهل
۲	فائزون: برندها	۲	فريضة = تكليف
۳	مجاهدان: مجاهدان	۳	السرور = الفرح
۴	أَمْرٌ: مأمور	۴	الرأي = النّظر
۵	عِبْرَةٌ: وجوب	۵	
۶	مُجَالَسَةٌ: همتشينی	۶	
۷	ذَهَبٌ: طلا	۷	
۸	نافذان: دو پنجره	۸	

پاسخ ۴

۱	المسابقات - المُسابقات	۱	أَوْسِطٌ: ميانه‌ترین
۲	صابرات - صابرات	۲	ناجحة: موفق
۳	مجاهدان - مجاهدان	۳	فائزون: برندها
۴	الصالحتان - الصالحتات	۴	أَمْرٌ: مأمور
۵	مُرتفعات - مُرتفعات	۵	مُجَالَسَةٌ: همتشينی
۶	طالبات - طالبات	۶	فريضة = تكليف
۷		۷	
۸		۸	
۹		۹	

پاسخ پرسش‌های درس دوم

پاسخ ۱

۱	سُرُون	۱	أَ = هل
۲	همنشین	۲	طويل ≠ قصير
۳	هتل	۳	قريب ≠ بعيد
۴	نويسنده	۴	عُرْفةٌ = بيت
۵	گردش / چرخش	۵	
۶		۶	
۷		۷	
۸		۸	
۹		۹	

پاسخ ۲

۱	صَيْفٌ	۱	اليمن ≠ اليسار
۲	عَلَمَةٌ	۲	حدائق = بستان
۳	سَمَاءٌ	۳	حسن ≠ سوء
۴	جِنَانٌ	۴	الحسام = السيف
۵		۵	
۶		۶	
۷		۷	

پاسخ ۲

۱	عبد	۱	حَقِيقَةٌ
۲	اليسار	۲	جَبَلٌ
۳		۳	عُرْفةٌ
۴		۴	حِكْمَةٌ